

Ім'я користувача:
Полтавський інститут економіки і права Полтавськи...

ID перевірки:
1016222023

Дата перевірки:
01.05.2024 15:24:58 EEST

Тип перевірки:
Doc vs Internet

Дата звіту:
27.05.2024 10:22:59 EEST

ID користувача:
100011299

Назва документа: Курсова робота_Бережна Світлана

Кількість сторінок: 29 Кількість слів: 6263 Кількість символів: 46996 Розмір файлу: 53.38 KB ID файлу: 1015998715

26.7% Схожість

Найбільша схожість: 15.8% з Інтернет-джерелом (https://kursoviks.com.ua/bd_pravo/article_post/3132-kursova-robota...)

26.7% Джерела з Інтернету

1000

Сторінка 31

Пошук збігів з Бібліотекою не проводився

0% Цитат

Вилучення цитат вимкнене

Вилучення списку бібліографічних посилань вимкнене

0% Вилучень

Немає вилучених джерел

Модифікації

Виявлено модифікації тексту. Детальна інформація доступна в онлайн-звіті.

Замінені символи

1

Полтавський фаховий коледж
Університету «Україна»
Циклова комісія правознавства

Курсова робота з Теорії держави і права
На тему: **ФОРМИ ДЕРЖАВИ**

Виконавля студентка 1 курсу
Спеціальності 081 Право
Бережна Світлана
Науковий керівник:
Стрілко Д. Л.

Полтава - 2024

ЗМІСТ

Вступ.....	3
1. Поняття і структура форми держави.....	5
2. Форми державного правління.....	8
3. Форми державного устрою.....	14
4. Форми політичного режиму.....	18
Висновки.....	24
Список використаних джерел.....	27

ВСТУП

Тема дослідження форм держави є завжди актуальною, оскільки вона відображає основні способи організації політичної системи суспільства. Зміна політичних, економічних, соціальних та культурних умов може впливати на структуру та функціонування держави, що вимагає постійного аналізу та оцінки форми держави. Політичні системи постійно еволюціонують, змінюючись під впливом політичних, економічних та соціокультурних чинників. Дослідження форм держави допомагає розуміти ці зміни та їх вплив на суспільство.

В деяких ситуаціях конфлікти або кризи можуть виникнути через несправність або неадекватність форми держави. Дослідження може допомогти в ідентифікації проблем та пошуку шляхів їх вирішення. Політичні кризи можуть призвести до реформи або перегляду конституційних установ та норм. Наприклад, криза може стимулювати обговорення про необхідність змін у системі розподілу влади, механізмах регулювання конфліктів та інших аспектах конституційного устрою. Вони можуть призвести до виникнення політичної нестабільності та конфліктів між різними групами інтересів. Це може привести до неспроможності влади здійснювати свої функції або навіть до розриву влади та виникнення паралельних політичних структур.

У відповідь на кризу може виникнути пошук нових форм уряду та влади, таких як перехід до іншої форми уряду (наприклад, від монархії до республіки) або перегляд системи влади (наприклад, зміна форми державного устрою з унітарної на федеративну). Кризи можуть спричинити зміни у взаємодії між різними гілками влади, такими як зміна балансу влади між законодавчою, виконавчою та судовою гілками влади. Вони можуть призвести до зростання або зменшення впливу центральної влади в державі. Наприклад, в кризових ситуаціях може збільшитися централізація влади з

метою забезпечення стабільності, або навпаки, влада може перейти до регіональних або місцевих структур.

Слід звернути увагу на те що глобалізація такі як зростання міжнародної торгівлі та співпраці, також можуть впливати на форму держави та вимагати нових підходів до політичного управління. Дослідження форм держави також важливе для розвитку демократії та забезпечення прав людини. Різні форми держави мають різні рівні захисту прав та свобод громадян. Отже, дослідження форм держави залишається актуальною темою, яка стимулює обговорення та аналіз в контексті змін у сучасному світі.

Метою даної курсової роботи є дослідження форм держави, їх особливості та його вплив на суспільні відносини. Для досягнення поставленої мети слід виконати наступні завдання дослідити :

- поняття і структура форми держави;
- форми державного правління;
- форми державного устрою;
- форми політичного режиму

Об'єктом дослідження є соціально-правове явище форми держави.

Предметом дослідження є теоретичні та практичні питання правового визначення форм держави

При написанні курсової роботи використовувалися логічний метод, метод порівняльного аналізу, дедукції та індукції.

Структура курсової роботи складається зі вступу, трьох розділів, висновків та списку використаних джерел.

РОЗДІЛ I. ПОНЯТТЯ І СТРУКТУРА ФОРМИ ДЕРЖАВИ

Існують різні підходи до розуміння форм держави серед правовиків, які відображають різноманітні погляди на організацію політичної системи та розподіл влади. Типологія держав тісно пов'язана з поняттям форми держави. На форму держави серйозно впливає, насамперед, культурний рівень народу, його історичні традиції, характер релігійного світобачення, національні особливості, природні умови проживання та інші фактори.

Специфіку форми держави визначає також характер взаємних стосунків держави і її складових, в тому числі з недержавними організаціями (партіями, профспілками, суспільними рухами, церквами й іншими організаціями). Важливим чинником, який впливає на специфіку форми держави, виступають історичні і національні традиції народів. Будь-яка форма держави несе в собі відбиток культури конкретного народу [2, с. 98].

Історичний підхід вивчає форми держави через призму їхнього розвитку та еволюції протягом часу. Він аналізує історичні обставини, які призвели до виникнення різних форм держави та їхнього впливу на сучасні політичні системи.

Політичний підхід зосереджений на аналізі політичних інститутів та процесів, що характеризують форму держави. Він враховує роль та функції різних політичних органів та груп влади. Соціологічний підхід розглядає форми держави з точки зору їхнього впливу на суспільство та соціальні відносини. Він досліджує, які соціальні сили та інтереси визначають структуру та функціонування держави.

У і зв'язно юридичний підхід з цієї точки зору, форма держави визначається юридичними нормами, законами та конституційними положеннями. У цьому контексті форма держави може бути класифікована згідно з основними юридичними принципами та нормами.

Поняття форми держави відноситься до основної структурної характеристики політичної системи та організації влади в країні. Воно описує спосіб, за яким держава організована і як вона функціонує. Форма держави визначає структуру та взаємовідносини між різними складовими частинами політичного устрою, такими як владні органи, законодавча система, система правосуддя та інші. **Форма держави – це порядок організації і здійснення державної влади в країні. Форма держави – складне суспільне явище, що містить у собі три взаємозалежних елементи: форму правління, форму державного устрою і форму державного режиму.** [7, с. 351].

Так, кожна державна форма має свої унікальні особливості та характерні ознаки, які відображаються у її політичній системі, організації влади та взаємодії між різними суб'єктами політичного процесу.

На сучасному етапі існують деякі проблеми, пов'язані з формами держави, які можуть виникати в різних країнах. Деякі з цих проблем включають:

- деякі країни стикаються з проблемами конституційної нестабільності або кризами, коли існуючі конституційні норми не вистачають для вирішення нових викликів або конфліктів;
- в деяких державах спостерігається тенденція до централізації влади в руках центрального уряду, що може призводити до зниження автономії регіональних або місцевих урядів;
- федеральні або децентралізовані держави часто стикаються з проблемами розбіжностей у розвитку, економіці та політиці між різними регіонами;
- у деяких країнах може виникати загроза для демократії через авторитарні тенденції, порушення прав людини або недемократичні дії уряду;
- в деяких системах може бути недостатній або нерівномірний розподіл влади між виконавчою, законодавчою та судовою гілками влади, що може призводити до недостатньої контрольованості або надмірної концентрації влади;

- зміни в глобальному середовищі можуть ставити перед державами нові виклики, пов'язані з міжнародними відносинами, торгівлею, міграцією та іншими аспектами, які потребують адаптації форми держави;

- проблеми корупції та недостатня прозорість можуть підірвати довіру громадян до владних структур та породжувати недовіру до демократичних ІНСТИТУТІВ. Ці проблеми показують, що форми держави постійно стикаються з викликами та потребують постійного аналізу та адаптації для забезпечення стабільності, демократії та ефективного управління.

Форма держави – це фактично і є держава, тому що саме у формі виявляється принцип існування держави, яка існує лише в свідомості людей. Тобто держава, будучи створеною людським розумом, проявляється тільки в тому, якої форми вона набуває, як вона «виглядає»; разом з тим треба відзначити, що держава набирає форму, що чітко відповідає її сутності.

Розглянути форму держави – значить вивчити її складові частини, структуру, методи здійснення державної влади. У процесі розвитку юридичної науки відбулася систематизація проявів ознак держави і її форма стала розглядатися як сукупність форм правління, державного устрою, і форми політичного режиму. Це три складових, котрі й складають форму держави. Тому представляється необхідним розглянути їх окремо, з конкретними історичними і політичними прикладами, а потім уявити собі форму держави в цілому, у всій різноманітності її складових [6, с. 212].

Традиційно теорія держави і права завжди виділяла у формі держави три основних, взаємозалежних елементи: форму правління, форму національно-державного й адміністративно-територіального устрою, політичний режим.

РОЗДІЛ II. ФОРМА ДЕРЖАВНОГО ПРАВЛІННЯ

Арістотель, один з найвидатніших давньогрецьких філософів, в своїй праці "Політика" висловив свої погляди на форми держави. Він розглядав різні типи політичних устроїв і класифікував їх за кількістю осіб, які беруть участь у владі та за цільовим спрямуванням влади. Він розглядав монархію як форму держави, у якій влада зосереджена в руках одного правителя, який діє в інтересах загального добробуту. Проте, якщо монарх перетворюється на деспота, який зловживає владою для власних користей, це може перетворитися на тиранію або деспотію. Слід сказати, що Арістотель розглядав аристократію як форму держави, у якій влада належить кращим та найкращим членам суспільства. Проте, якщо влада концентрується в руках невеликої групи людей, які діють виключно в своїх інтересах, це може призвести до олігархії. Політея визначалася Арістотелем як форма держави, у якій влада належить середньому класу, а держава діє в інтересах всього суспільства. Демократія, у свою чергу, - це форма політії, у якій влада належить всьому народові, а не лише середньому класу [11, с.233].

Загалом, Арістотель вважав, що найкращою формою держави є політея, коли влада належить середньому класу і держава діє в інтересах всього суспільства. Проте, він також визнавав, що кожна з форм держави має свої переваги та недоліки і може перетворитися на менш демократичні або ефективні форми у випадку зловживанням владою.

Платон, давньогрецький філософ, також висловив свої погляди на форми держави у своїй праці "Держава". У цьому творі він розглядає ідеальну державу, яку він називає "Калліполісом", а також описує різні форми держави та їх характеристики. Платон розглядав аристократію як найвищу форму держави, де правлять мудрі та справедливі. Проте, він також визнавав, що аристократія може перетворитися на тимократію - форму, у якій влада належить тим, хто має багатство чи воєнні здібності. Він розглядав олігархію

як форму держави, де правлять багаті еліти, які використовують своє багатство для здобуття влади та впливу.

Для Платона демократія була найменш вигідною формою держави, оскільки він вважав, що в ній правлять маси, які не завжди мають необхідні знання та моральні якості для ефективного управління. Він розглядав тиранію як найгіршу форму держави, де правлять тиран і його прибічники, які використовують свою владу для задоволення власних бажань і багатства за рахунок підлеглих.

Загалом, Платон вважав, що ідеальною формою держави є аристократія, де правлять мудрі та справедливі, але він також визнавав, що кожна з форм держави має свої переваги та недоліки. Його праця "Держава" надихала багатьох мислителів та політиків на розвиток своїх власних теорій політичної філософії [17, с. 362].

Форма державного правління дає можливість усвідомити: як створюються вищі органи держави і який їх устрій; як будуються взаємини між вищими й іншими державними органами; якою мірою організація вищих органів держави дозволяє забезпечувати права і волі людей; як будуються взаємини між верховною державною владою і населенням країни. За аграрного ладу значення форми правління зводилося лише до визначення того, яким чином заміщується посада глави держави – спадкуванням чи шляхом виборів. В міру розпаду феодалізму та з переходом до індустріального ладу, що супроводжувався послабленням влади монархів, появою та зміцненням народного представництва, форми правління стали збагачуватися: найбільшої значимості набуло не те, спадкоємний чи виборний глава держави в країні, а те, як саме зорганізуються відносини між главою держави, парламентом, урядом, як взаємо врівноважаться їхні повноваження, словом, як влаштований розподіл влади.

Форми державного правління підрозділяються на: монархії (одноособові, спадкові); республіки (колегіальні, виборні).

Монархія - це форма правління, де влада зосереджена в руках одного правителя, який зазвичай має титул монарха або короля. Хоча існують різні типи монархії, від абсолютної до конституційної, ідея монархії передбачає, що монарх володіє найвищою владою в державі. У монархії влада зазвичай централізована в руках монарха. Він приймає ключові рішення щодо політики, законодавства та управління державою [19, с.321].

У більшості монархій влада успадковується від одного монарха до іншого, часто через сімейні лінії або династії. Системи спадкування в монархіях відрізняються в залежності від конкретної країни та історичних традицій. Ось деякі з найбільш поширених систем спадкування в монархіях:

- спадкування за принципом побічної лінії - у цій системі спадкування влада передається наступному монарху через його родинних зв'язків у побічних лініях. Це може означати, що влада може переходити до братів, сестер, дядьків, тіток тощо монарха;

- спадкування за принципом найбільшого правопретендента - у цій системі спадкування влада передається наступному монарху з родини, який має найбільші правопретензії на престол, часто через прямий родинний зв'язок або через родові зв'язки з попереднім монархом;

- спадкування за принципом першородства - у цій системі спадкування влада передається найстаршому синові або дочці монарха, іноді навіть незалежно від статі (як у Швеції, де введено спадкування за принципом першородства);

Спадкування за принципом абсолютного примогопорядку- у цій системі спадкування влада передається наступному монарху через його нащадків, незалежно від статі чи порядку народження. Це означає, що якщо монарх має дітей, то наступним монархом стане його найстарший син, а якщо немає синів, то - найстарша дочка;

- спадкування за принципом електоральної монархії - у цій системі спадкування монарха обирається або підтримується спеціальним органом або асамблеєю, наприклад, парламентом чи великими землевласниками.

Ці системи можуть бути комбінованими або модифікованими у відповідності з конкретними умовами та правилами, які регулюють спадкоємність у конкретній монархії.

Слід зазначити у багатьох сучасних конституційних монархіях монарх виконує переважно символічну або представницьку роль, тоді як фактична влада належить парламенту та уряду. Велика Британія є класичним прикладом конституційної монархії, де королева або король виконує переважно представницькі функції. Фактична влада належить парламенту та уряду. В Іспанії монарх відіграє головним чином представницьку роль, а влада належить парламенту та уряду. Норвегія також має конституційну монархію, де король або королева виконує головним чином представницькі функції, а фактична влада належить парламенту та уряду, та сама ситуація в Данії, Швеції, Нідерландах.

Монарх може виступати як гарант стабільності та нейтралітету у випадку політичних криз або конфліктів між різними політичними силами. Монархи можуть мати різні титули, такі як король, цар, імператор, султан тощо, в залежності від історичних традицій та культурних особливостей країни.

Існують різні типи монархій, від абсолютних монархій, де монарх має необмежену владу, до конституційних монархій, де влада монарха обмежена конституцією та парламентською системою. У сучасному світі монархії є рідкісними, більшість з них перетворилися на конституційні монархії з символічною роллю для держави [14, с.78].

Сучасні абсолютні монархії - це держави, де монарх має абсолютну владу і контролює усі аспекти життя держави без обмежень з боку конституції чи парламенту. Однак, у сучасному світі такі монархії є дуже рідкісними, і більшість країн відмовилася від абсолютної монархії на користь конституційного або парламентського устрою. У Саудівській Аравії монарх, король Саудівської Аравії, має абсолютну владу. Він контролює всі аспекти державного управління, включаючи законодавство, судову систему та

виконавчу владу. В Омані султан має абсолютну владу і контролює всі гілки влади. Він приймає всі ключові рішення в країні, а його влада не обмежена конституцією чи парламентом. У Брунеї султан має абсолютну владу і контролює усі аспекти державного управління. Він є головнокомандувачем Збройних сил, главою держави та уряду. Ці країни відрізняються від інших форм монархій тим, що монарх має абсолютну владу без будь-яких обмежень з боку конституції чи парламенту. Однак, навіть у таких країнах існують незначні ознаки реформ та розширення прав громадян, особливо під впливом міжнародного тиску та глобальних трендів у сфері прав людини.

Поняття "республіка" походить від латинського слова "res publica", що буквально перекладається як "справа народу" або "державні справи". У загальному розумінні республіка - це форма державного устрою, де влада належить народу або його представникам і зазвичай здійснюється через обрані органи влади. У республіці влада виходить від народу і здійснюється на його користь. Народ має право обирати своїх представників або участь у прийнятті рішень шляхом референдумів та інших форм громадської участі. Представники влади, такі як президент, парламент або уряд, обираються народом через демократичні вибори [17, с.237].

Влада в республіці зазвичай розділена між виконавчою, законодавчою та судовою гілками для забезпечення балансу та контролю. Республіка часто гарантує своїм громадянам широкий спектр громадянських прав та свобод, включаючи свободу слова, свободу віросповідання, право на справедливий суд, право на обрання та участь у владних процесах, зазвичай дотримуються принципи правової держави, де влада обмежена законом, а не волею окремих осіб, нерідко гарантується принцип рівності перед законом, де жоден громадянин не перебуває поза межами закону і всі мають однакові права та обов'язки перед законом.

Республіка сприяє розвитку демократичних процесів та гарантує плюралізм поглядів у суспільстві, де різноманітні групи та інтереси мають можливість виражати свої погляди та брати участь у прийнятті рішень.

Республіка може мати різні форми, такі як президентська, парламентська, полупрезидентська тощо, в залежності від конкретних інституційних особливостей кожної країни. Важливою рисою республіки є активна участь громадян у прийнятті рішень та здатність держави адаптуватися до змін у суспільстві та світі.

Основна відмінність між президентською та парламентською республікою полягає у тому, як розподіляється влада між виконавчою та законодавчою гілками влади та як обираються керівні посади. У президентській республіці президент володіє великою владою та виконавчою владою. Він є главою держави та уряду, і має значний вплив на формування та виконання державної політики. Президент зазвичай має право призначати членів свого кабінету та інших керівників виконавчої влади, але їх можуть також призначати згідно з конституцією або законами країни. Президент зазвичай обирається напряму громадянами через загальні вибори [5, с. 67].

У парламентській республіці парламент володіє переважною частиною законодавчої та виконавчої влади. Прем'єр-міністр або керівник уряду зазвичай визначається парламентом і відповідає перед ним. Прем'єр-міністр формує свій кабінет (уряд) з членів парламенту, які мають підтримку більшості в парламенті. У парламентській республіці парламентарії обираються громадянами на загальних виборах, а керівники уряду можуть бути обраними з числа парламентських депутатів.

Отже, в президентській республіці президент володіє значною владою і часто має значний вплив на владні процеси, тоді як у парламентській республіці парламент грає визначальну роль у формуванні уряду та прийнятті рішень.

РОЗДІЛ III. ФОРМИ ДЕРЖАВНОГО УСТРОЮ

Державний устрій – це територіальна організація державної влади, поділ її на певні складові частини з метою найкращого управління суспільством, це взаємозв'язок окремих складових частин держави між собою і її спільними вищими (центральними) державними органам. Історично склалося три „класичних” форми державного устрою унітарна держава, федеративна держава (федерація) і конфедерація.

Унітарна держава - це державний устрій, в якому влада централізована і сконцентрована в руках центрального уряду. Вона характеризується тим, що уряд центральної влади має повний контроль над усіма регіональними чи місцевими органами влади, які підпорядковані йому. Унітарна держава має один центр управління, який має повну контроль над усіма аспектами державного управління. Центральний уряд приймає закони та встановлює правила для всієї країни. Вона має єдину систему законодавства, яка застосовується на всій території країни. Закони та норми приймаються центральним законодавчим органом і є обов'язковими для всіх регіонів. Регіональні або місцеві уряди мають обмежену владу та автономію. Їхні повноваження визначаються центральним урядом, і вони підпорядковані йому. Центральний уряд може ефективно контролювати регіональні аспекти політики, економіки, соціальних справ тощо через систему назначених представників або інших механізмів контролю.

Унітарні держави можуть швидко реагувати на зміни та впроваджувати нові політики та реформи через централізовану систему прийняття рішень. Прикладами унітарних держав є Франція, Японія, Італія, Іспанія та багато інших країн. Унітарна держава може варіювати свою ступінь централізації в залежності від конкретних політичних, історичних та культурних умов.

Унітарна держава має свої переваги та недоліки, які важливо враховувати при аналізі її ефективності та придатності для конкретної країни. Централізована влада дозволяє швидко приймати рішення та реагувати на зміни, що полегшує ефективне управління та вирішення проблем. Унітарна

держава забезпечує однорідність законодавства та політики на всій території, що сприяє стабільності та єдності країни. Централізована влада може допомогти уникнути конфліктів між регіонами, оскільки рішення приймаються на центральному рівні і застосовуються однаково для всіх. Унітарна держава може забезпечити економічну ефективність через спрощену адміністрацію та управління ресурсами.

Серед недоліків слід відмітити регіональні чи місцеві інтереси можуть бути недостатньо представлені в централізованих урядових структурах, що може призвести до відчуття недоліку в управлінні. Унітарна держава може бути м Напружені відносини між центром та регіонами можуть призвести до конфліктів інтересів, особливо в контексті культурних, етнічних чи релігійних відмінностей. менш гнучкою у вирішенні проблем та потреб різних регіонів через загальність політики. Централізована влада може стати причиною недемократичних тенденцій та підвищеного ризику для прав людини, якщо вона не супроводжується ефективною системою контролю та збалансованим розподілом влади. Кожна країна має власні особливості та обставини, які важливо враховувати при виборі форми державного устрою.

Складна держава — це така держава, яка об'єдналась з окремих державних утворень, що мали всі ознаки держави, в тому числі і суверенітет, але певну частину своїх суверенних прав, як правило, добровільно передали вищому центральному органу союзної держави. Проявами складної форми держави виступають: федерація та конфедерація [6, с.342].

Федерація — це союзна держава, частини якої мають державний суверенітет, що, однак, не порушує цілісність усієї союзної держави. Ці частини прийнято іменувати суб'єктами федерації. Вони мають своє законодавство, власну судову систему, органи самоврядування. Разом з тим на території суб'єктів федерації діють також загально-федеральні державні інститути, що забезпечують функціонування федеративної держави як єдиного цілого.

Федеративна держава - це форма державного устрою, в якій влада розділена між центральною владою (федеральним урядом) та регіональними чи місцевими урядами (штатами, провінціями, кантонами тощо). Кожен регіон має свої власні конституційні, законодавчі та виконавчі органи, які мають визначену владу та компетенції. Федеративна держава характеризується тим, що як центральний, так і регіональні уряди мають певний ступінь автономії та самоврядування.

У федеративній державі влада поділена між центральним урядом та регіональними урядами. Кожен рівень влади має свої власні компетенції та області відповідальності. Конституція федеративної держави визначає компетенції центрального та регіональних урядів та встановлює принципи взаємодії між ними. Регіональні уряди мають право самостійно приймати рішення у своїх компетенціях та встановлювати правила для свого територіального підрозділу, зазвичай мають певну ступінь фінансової автономії, що дозволяє їм збирати податки та використовувати фінансові ресурси для розвитку своїх територій. Федеративна структура дозволяє враховувати різноманітність інтересів та потреб різних регіонів країни та забезпечує їхнє представництво на рівні центрального уряду[8, С.534]. Федеративна держава може забезпечити стабільність та демократію шляхом розподілу влади та контролю за владними процесами. Прикладами федеративних держав є Сполучені Штати Америки, Канада, Німеччина, Росія, Бразилія та Індія. Форма федеративної держави може варіюватися в залежності від конкретних історичних, політичних та культурних умов кожної країни.

Федеративна держава має свої переваги та недоліки, які варто враховувати при аналізі її ефективності та придатності для конкретної країни. Регіональні уряди мають більшу автономію та можуть приймати рішення, які враховують особливості та потреби своїх територій. Федеративна структура сприяє збереженню та підтримці культурної, етнічної та мовної різноманітності в країні. Федеративна держава може сприяти економічній

ефективності, оскільки регіональні уряди можуть реагувати на місцеві економічні умови та розвивати власні стратегії розвитку.

Різна ступінь автономії регіонів може призвести до фрагментарності та нерівності в розвитку різних частин країни. Розподіл влади між різними рівнями уряду може призвести до дублювання функцій та конфліктів компетенцій. Збільшена складність управління може призвести до збільшених витрат на адміністрування та управління країною. Умови для розриву або розпаду країни можуть бути більш високими у федеративній державі через наявність різних регіональних ідентичностей та амбіцій. Кожна країна має свої особливості та обставини, які важливо враховувати при виборі форми державного устрою.

РОЗДІЛ ІV. ФОРМИ ПОЛІТИЧНОГО РЕЖИМУ

Третім елементом поняття форми держави є політичний режим. Політичний режим тісно пов'язаний із формами правління. Головне в політичному режимі - порядок і умови формування державної влади. Сутність політичного режиму визначається тим, що у державі є пріоритетним - права держави чи права особистості; що зі складу прав, зазначених у Загальній декларації прав людини, держава визнає, гарантує або фальсифікує; чи існують у державі порушення прав людини (мотиви, форми, масштаби тощо).

Політичний режим - це сукупність правових, інституціональних, соціальних і культурних засад, за якими функціонує політична система держави. Він визначає спосіб, яким влада в країні організована, розподіляється та використовується, а також характеризується взаємодією між правительством, політичними інститутами та громадянами. Політичний режим може бути демократичним, авторитарним, тоталітарним або гібридним, в залежності від способу організації влади та ступеня включеності громадян у прийняття рішень. Кожен політичний режим має свої переваги та недоліки і впливає на розвиток держави та суспільства в цілому.

Демократичний правовий режим - це форма політичного устрою, в якій влада належить громадянам, а права та свободи гарантовані конституцією та законами. У такому режимі розподіл влади між різними гілками влади здійснюється на основі принципів верховенства права, розділення влади та захисту прав і свобод особи. Громадяни мають право обирати своїх представників через вільні та регулярні вибори, які проводяться на основі загального та рівного виборчого права [11, с.31].

Демократичний режим гарантує права та свободи громадян, такі як свобода слова, право на збори, право на справедливий суд, право на освіту тощо. Ці права закріплені в конституції та законах країни. Влада в демократичному правовому режимі розділена між різними гілками влади -

виконавчою, законодавчою та судовою - з метою забезпечення контролю однієї гілки влади над іншими та запобігання зловживанням.

Демократичний правовий режим базується на принципах верховенства права та незалежного судового контролю. Це означає, що всі громадяни рівні перед законом, а рішення суду може бути оспорене або переглянуте в інстанціях. У демократичному правовому режимі вибори проводяться відкрито та демократично, без тиску чи переслідування опозиції, забезпечуючи можливість громадянам вибирати представників своїх інтересів.

Демократичний правовий режим сприяє розвитку громадянського суспільства, у якому громадяни активно беруть участь у політичному процесі через громадські організації, партії, медіа тощо, дозволяє громадянам брати участь у політичних процесах та забезпечує захист їхніх прав і свобод. Це сприяє стабільності, розвитку та процвітанню суспільства[11, с.36].

Хоча демократичні режими вважаються одними з найбільш прогресивних та ефективних форм правління, вони також можуть мати свої недоліки та виклики. Демократичні системи можуть бути вразливі до політичної нестабільності через велику конкуренцію між політичними партіями та суперечності між різними соціальними групами. Процеси прийняття рішень у демократичних системах можуть бути довгими та складними через необхідність домовленості між різними політичними силами.

Демократичні системи можуть бути схильні до корупції та впливу певних інтересів через можливість фінансового лобіювання та недостатню прозорість фінансування політичних кампаній, існує ризик зловживання популізмом та демагогією з боку політичних лідерів, що може призвести до спрощення складних проблем та запропонування швидких, але неефективних рішень. Розділення влади та необхідність домовленості можуть ускладнювати процеси прийняття рішень, особливо у випадку кризових ситуацій. У деяких

випадках демократичні системи можуть бути неспроможними вирішити важливі проблеми через політичну блокаду або відсутність консенсусу.

Незважаючи на ці недоліки, демократичні режими залишаються одними з найбільш прийнятних форм правління для багатьох країн, оскільки вони сприяють захисту прав та свобод громадян, розвитку цивілізованого суспільства та забезпечують механізми мирного врегулювання конфліктів.

Авторитарний режим - це форма політичного устрою, в якій влада зосереджена в руках обмеженого кола осіб або одного лідера, а права та свободи громадян часто обмежені або піддані контролю. Цей тип режиму характеризується відсутністю справжньої демократії, де влада зазвичай здійснюється шляхом автократичного керівництва, репресій та відсутності публічного контролю. [16, с.324].

Влада зосереджена в руках обмеженого кола осіб або одного лідера, який має великий контроль над політичними, економічними та соціальними процесами у країні. Громадянам може бути обмежено право на свободу слова, збори, об'єднання та інші політичні та громадянські права. Медіа піддані цензурі та контролю з боку влади, що обмежує свободу слова та доступ до інформації. Опозиційні політичні сили, активісти громадського сектору та інші незалежні особи можуть стикатися з політичними репресіями, затриманнями та переслідуваннями. Правова система може бути підпорядкована політичній владі та використовуватися для політичного переслідування опозиції. [16, с.326.]

Немає ефективних механізмів контролю за владою та обміну владою через вибори. Часто відзначається високим рівнем корупції та підтримується штучно створеними або контрольованими виборами.

Прикладами авторитарних режимів можуть бути диктаторські режими, військові хунти, тоталітарні системи та інші форми автократії. Авторитарні режими часто виникають в умовах соціальної нестабільності, конфліктів або економічної кризи та можуть бути владні впродовж тривалого часу, внаслідок чого суспільство стикається з різними викликами та обмеженнями.

Переваги авторитарних режимів часто спрощуються та відображають певні аспекти, які можуть бути сприйняті як позитивні, але варто враховувати, що ці переваги можуть мати свої обмеження та негативні наслідки. Ось деякі можливі переваги: Авторитарні режими часто забезпечують стабільність та порядок, особливо в умовах соціальної нестабільності або політичного хаосу. Зосереджена влада може допомагати у швидкому вирішенні проблем та прийнятті стриманих рішень без необхідності великого обговорення та консенсусу. Влада може легше приймати та впроваджувати рішення без багатшарових процедур або великої бюрократії, що дозволяє швидше реагувати на кризові ситуації [13, с. 43].

Деякі авторитарні режими можуть бути успішними у розвитку економіки через швидке впровадження реформ та стратегій розвитку. Умови авторитарного режиму можуть сприяти підтримці загальної дисципліни та порядку у суспільстві, що може бути особливо важливим у випадку деяких країн з високим рівнем злочинності або соціальних конфліктів.

Незважаючи на ці можливі переваги, авторитарні режими часто супроводжуються систематичними порушеннями прав людини, обмеженням свободи слова та вираження, політичними переслідуваннями, а також відсутністю демократичних механізмів контролю влади. Такі режими можуть призводити до загострення соціальних проблем та великої нерівності, а також ускладнювати процеси мирного змінювання влади та розвитку суспільства [17, с.56].

Тоталітарний режим - це форма авторитарного політичного устрою, в якій влада максимально централізована та всепоглинаюча, контролюється однією партією або лідером і домінує над усіма сферами життя суспільства, включаючи політику, економіку, культуру, освіту та релігію. Тоталітарні режими характеризуються високим рівнем репресій, ідеологічною індоктринацією, масовим контролем над інформацією та обмеженням основних прав та свобод громадян. Влада зосереджена в руках одного партійного лідера або невеликої групи людей, які контролюють усі аспекти

суспільного життя. Населення піддається інтенсивній пропаганді та ідеологічній індоктринації для підтримки влади та прихильності до системи.

Засоби масової інформації під контролем влади та використовуються для поширення пропаганди та маніпулювання громадською думкою. Влада використовує систему політичних репресій, включаючи масові арешти, ув'язнення. Лідер режиму зазвичай має культ особи, йому приписуються божественні якості та влада над життям і смертю громадян. Освіта та культура піддаються контролю влади та використовуються для пропаганди та підтримки ідеології режиму. Немає свободних виборів, громадської дискусії чи можливості опозиційних партій діяти в суспільстві [19, с.221].

Тоталітарні режими зазвичай супроводжуються масовими порушеннями прав людини, політичними репресіями, економічними занепадом та загальним станом страху та невпевненості в суспільстві. Вони є серйозною загрозою для демократії, прав людини та стабільності у світі.

Гібридний режим - це форма політичного устрою, яка поєднує в собі елементи демократії та авторитаризму. Ці режими часто характеризуються тим, що хоча вони можуть мати деякі демократичні інституції, такі як вибори та парламенти, влада зазвичай зосереджена в руках обмеженого кола людей, або навіть одного лідера, який володіє значними повноваженнями та контролює основні сфери суспільного життя [7, с. 341].

Гібридні режими можуть мати деякі демократичні інституції, такі як виборчі процеси, парламенти та конституційні гарантії, але ці інституції можуть бути обмеженими або піддані впливу влади. Влада зазвичай зосереджена в руках обмеженого кола осіб або одного лідера, який має великий контроль над політичними, економічними та соціальними процесами. Громадяни можуть стикатися з обмеженнями своїх прав та свобод, таких як свобода слова, зборів та інших громадянських свобод.

Гібридні режими можуть бути дуже складними для класифікації та аналізу, оскільки вони можуть поєднувати різні елементи різних типів політичних систем. Ці режими можуть виникати внаслідок історичних,

культурних, економічних та політичних факторів, і їх характер може змінюватися з часом.

Сьогодні демократичні режими найбільш поширені в країнах Європи, США та ін. А тоталітарні – в країнах Близького Сходу, Африки.

І в Україні, починаючи з 80-90р. відбувається перехід від тоталітарного політичного режиму до демократичного. Дуже важливою подією в цьому переході стало прийняття в 1996р. Конституції України. За формою державного (політичного) режиму Україна є демократичною державою. Конституційний лад України ґрунтується на принципі пріоритету прав і свобод людини і громадянина. Права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави. Держава відповідає перед людиною за свою діяльність. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Отже, державна влада в Україні здійснюється на демократичних засадах, що є конституційною гарантією демократичного режиму.

ВИСНОВКИ

Тема дослідження форм держави є завжди актуальною, оскільки вона відображає основні способи організації політичної системи суспільства. Зміна політичних, економічних, соціальних та культурних умов може впливати на структуру та функціонування держави, що вимагає постійного аналізу та оцінки форми держави. Політичні системи постійно еволюціонують, змінюючись під впливом політичних, економічних та соціокультурних чинників. Дослідження форм держави допомагає розуміти ці зміни та їх вплив на суспільство.

Поняття форми держави відноситься до основної структурної характеристики політичної системи та організації влади в країні. Воно описує спосіб, за яким держава організована і як вона функціонує. Форма держави визначає структуру та взаємовідносини між різними складовими частинами політичного устрою, такими як владні органи, законодавча система, система правосуддя та інші. Форма держави – це порядок організації і здійснення державної влади в країні. Форма держави – складне суспільне явище, що містить у собі три взаємозалежних елементи: форму правління, форму державного устрою і форму державного режиму.

Форма державного правління дає можливість усвідомити: як створюються вищі органи держави і який їх устрій; як будуються взаємини між вищими й іншими державними органами; якою мірою організація вищих органів держави дозволяє забезпечувати права і волі людей; як будуються взаємини між верховною державною владою і населенням країни.

Монархія - це форма правління, де влада зосереджена в руках одного правителя, який зазвичай має титул монарха або короля. Хоча існують різні типи монархії, від абсолютної до конституційної, ідея монархії передбачає, що монарх володіє найвищою владою в державі. У монархії влада зазвичай

централізована в руках монарха. Він приймає ключові рішення щодо політики, законодавства та управління державою.

Слід зазначити у багатьох сучасних конституційних монархіях монарх виконує переважно символічну або представницьку роль, тоді як фактична влада належить парламенту та уряду. Велика Британія є класичним прикладом конституційної монархії, де королева або король виконує переважно представницькі функції. Фактична влада належить парламенту та уряду. В Іспанії монарх відіграє головним чином представницьку роль, а влада належить парламенту та уряду. Норвегія також має конституційну монархію, де король або королева виконує головним чином представницькі функції, а фактична влада належить парламенту та уряду, та сама ситуація в Данії, Швеції, Нідерландах.

Існують різні типи монархій, від абсолютних монархій, де монарх має необмежену владу, до конституційних монархій, де влада монарха обмежена конституцією та парламентською системою. У сучасному світі монархії є рідкісними, більшість з них перетворилися на конституційні монархії з символічною роллю для держави.

Поняття "республіка" походить від латинського слова "res publica", що буквально перекладається як "справа народу" або "державні справи". У загальному розумінні республіка - це форма державного устрою, де влада належить народу або його представникам і зазвичай здійснюється через обрані органи влади. У республіці влада виходить від народу і здійснюється на його користь. Народ має право обирати своїх представників або участь у прийнятті рішень шляхом референдумів та інших форм громадської участі. Представники влади, такі як президент, парламент або уряд, обираються народом через демократичні вибори.

Республіка може мати різні форми, такі як президентська, парламентська, полупрезидентська тощо, в залежності від конкретних інституційних особливостей кожної країни. Важливою рисою республіки є

активна участь громадян у прийнятті рішень та здатність держави адаптуватися до змін у суспільстві та світі.

Державний устрій – це територіальна організація державної влади, поділ її на певні складові частини з метою найкращого управління суспільством, це взаємозв'язок окремих складових частин держави між собою і її спільними вищими (центральними) державними органам. Історично склалося три „класичних” форми державного устрою унітарна держава, федеративна держава (федерація) і конфедерація.

Унітарна держава - це державний устрій, в якому влада централізована і сконцентрована в руках центрального уряду. Вона характеризується тим, що уряд центральної влади має повний контроль над усіма регіональними чи місцевими органами влади, які підпорядковані йому.

Федерація – це союзна держава, частини якої мають державний суверенітет, що, однак, не порушує цілісність усієї союзної держави. Ці частини прийнято іменувати суб'єктами федерації. Вони мають своє законодавство, власну судову систему, органи самоврядування. Разом з тим на території суб'єктів федерації діють також загально-федеральні державні інститути, що забезпечують функціонування федеративної держави як єдиного цілого.

Третім елементом поняття форми держави є політичний режим. Політичний режим тісно пов'язаний із формами правління. Головне в політичному режимі - порядок і умови формування державної влади. Сутність політичного режиму визначається тим, що у державі є пріоритетним - права держави чи права особистості; що зі складу прав, зазначених у Загальній декларації прав людини, держава визнає, гарантує або фальсифікує: чи існують у державі порушення прав людини (мотиви, форми, масштаби тощо).

Політичний режим може бути демократичним, авторитарним, тоталітарним або гібридним, в залежності від способу організації влади та ступеня включеності громадян у прийняття рішень. Кожен політичний режим

має свої переваги та недоліки і впливає на розвиток держави та суспільства в цілому.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Бостан С. К. Форма правління сучасної держави: проблеми історії, теорії, практики : монографія / С. К. Бостан. Запоріжжя : Юридичний інститут, 2005. 540 с.
2. Ведерніков Ю.А. Теорія держави та права : навчальний посібник. Київ : Центр навчальної літератури, 2005. 224 с.
3. Волинка К.Г. Загальна теорія держави і права : навчальний посібник. Київ : МАУП, 2003. 240 с.
4. Грицяк І. А. Форми правління і стабільність та ефективність державного управління / І. А. Грицяк // Парламентсько-президентська форма правління: Україна та німецький досвід : зб. наук. праць / за наук. ред. І. В. Розпутенка. К. : К.І.С., 2003. С. 29—43.
5. Державне управління в Україні: організаційно-правові засади : навч. посіб. / Н. Р. Нижник, С. Д. Дубенко, В. І. Мельниченко та ін. ; за заг. ред. Н. Р. Нижник. К. : Вид-во УАДУ, 2002. 164 с.
6. Дунаєва Л. М. Співвідношення влади та самоврядування в процесі здійснення політичного управління сучасним суспільством : автореф. дис. ... д-ра політ. наук : спец. 23.00.02 / Л. М. Дунаєва ; Одеська нац. юрид. академія. О., 2009. 26 с.
7. Енциклопедія державного управління : у 8 т. / Нац. академія держ. управління при Президенті України ; наук.-ред. колегія: Ю. В. Ковбасюк (голова) та ін. К. : НАДУ, 2011. — Т. 1 : Теорія державного управління. 748 с.
8. Каменчук Т. О. Політична компетентність державної влади в системі управління : автореф. дис. ... канд. політ. наук : спец. 23.00.02 / Т. О.

Каменчук ; Миколаївський держ. гуманіт. ун-т ім. Петра Могили. Миколаїв, 2006. 20 с.

9. Кудряченко А. І. Політичні режими і форми державного устрою у країнах Західної Європи / А. І. Кудряченко // Наукові записки Інституту політичних і етнонаціональних досліджень ім. І. Ф. Кураса НАН України. — 2001. Випуск № 1 (51). Січень- лютий. С. 51—74.

10. Меркотан К. Демократія як політичний і психологічний компроміс сучасності / К. Меркотан // Політичний менеджмент. 2010. Спец. випуск. С. 122—129. Література (205)

11. Новіков М. М. Інституціональні виміри бікамеральних систем (порівняльний аналіз) : автореф. дис. ... канд. політ. наук / М. М. Новіков ; Харківський нац. ун-т ім. В. Н. Каразіна. Х., 2007. 17 с.

12. Павленко Р. М. Парламентська відповідальність уряду: світовий та український досвід / Р. М. Павленко. К. : Вид. дім «КМ Академія», 2002. 253 с.

13. Рудик А. А. Основи теорії держави : навч. посіб. / А. А. Рудик. К. : Алерта, 2013. 208 с.

14. Скакун О. Ф. Теорія права і держави : підручник. Київ : Алерта, 2013. 524 с

15. Скребець О. В. Інститут парламентаризму в контексті досвіду демократичної трансформації сучасного суспільства : автореф. дис. ... канд. політ. наук / О. В. Скребець ; Таврійський нац. ун-т ім. В. І. Вернадського. — Сімферополь, 2005. — 18 с.

16. Серьогіна С. Г. Форма правління в Україні: конституційно-правовий аспект : автореф. дис. ... д-ра юрид. наук : спец. 12.00.02 / Література (203) С. Г. Серьогіна ; МОН України, Нац. ун-т «Юридична академія України імені Ярослава Мудрого». Х., 2013. 42 с.

17. Теорія держави і права : навчальний посібник / за заг. ред. С. Л. Лисенкова, В. В. Копейчикова. Київ : Юрінком Інтер, 2002. 368 с.

18. Теорія держави і права : підручник / за заг. ред. О. В. Петришина. Харків : Право, 2014. 366 с.
19. Теорія держави і права : підручник / за ред. О.В. Зайчука, Н.М. Київ : Юрінком Інтер, 2006. 688 с
20. Харченко О. В. Напівпрезидентська форма правління: ста- новлення і розвиток : автореф. дис. ... канд. політ. наук / О. В. Хар- ченко ; НАН України, Інститут політичних і етнонаціональних дос- ліджень ім. І. Ф. Кураса. К., 2008. 17 с.
- 21 . Шуляк С. В. Неопатримоніальні диктатури в арабському світі: аналіз баасистської моделі : автореф. дис. ... канд. політ. наук / С. В. Шуляк. Дніпропетровськ : Дніпропетровський нац. ун-т, 2004. 18 с.
22. Шаповал В. М. Президент у механізмі здійснення держав- ної влади / В. М. Шаповал. К. : Нац. ін.-т стратегічних дослі- джень, 1995. 30 с.

Схожість

Джерела з Інтернету

1000

1	https://kursoviks.com.ua/bd_pravo/article_post/3132-kursova-robot-a-formi-derzhavi	77 джерел	15.8%
2	http://www.blyo.ru/referaty_po_politologii/kurosovaya_rabota_formi_derzhavi.html	17 джерел	15.6%
3	http://www.geum.ru/referat/refs-53933.php	47 джерел	14.1%
4	https://nadoest.com/plan-vstup-ponyattya-i-struktura-formi-derjavi-formi-derjavnog		13.8%
5	https://elibrary.ivinas.gov.ua/335/1/miron_monograf.pdf	333 джерела	7.3%
6	http://elibrary.ivinas.gov.ua/330/1/suspilno-politychni-protsesty_3-11-60.pdf	38 джерел	5.44%
7	https://ronl.org/doklady/teoriya-gosudarstva-i-prava/205796	17 джерел	3.27%
8	https://www.stud24.ru/state-theory/vidi-form-derzhavnogo-poltichnogo-rezhimu/77901-245110-page1.html	7 джерел	1.66%
9	http://academy.gov.ua/%5CNMKD%5Clibrary_nadu%5CZbirnyk_NADU%5C17a09285-b0db-4582-b385-0357b7e3aabb.p	19 джерел	0.77%
10	https://dspace.nlu.edu.ua/bitstream/123456789/652/1/22.pdf	8 джерел	0.67%
11	https://ronl.org/referaty/gosudarstvo-i-pravo/725360	3 джерела	0.65%
12	http://eztuir.ztu.edu.ua/bitstream/handle/123456789/7905/%d0%a1%d0%b2%d1%96%d1%80%d0%ba%d0%be.pdf?is	2 джерела	0.64%
13	http://repository.sspu.sumy.ua/bitstream/123456789/7302/1/%d0%a2%d0%be%d0%bc-1.pdf		0.64%
14	http://virtuni.education.zp.ua/info_cpu/sites/default/files/%21%D0%91%D0%B5%D0%BA%D0%BB%D0%B5%D0%BC%	3 джерела	0.61%
15	https://dduvs.in.ua/wp-content/uploads/files/Structure/library/student/nmm/2017/3/9.pdf	8 джерел	0.59%
16	http://idpnan.org.ua/files/2022/kukuruz-o.-v.-vzaemodiya-politiki-i-prava-u-protsesti-suspilnoyi-transformatsiyi-v-ukra	3 джерела	0.57%
17	https://repository.sspu.edu.ua/bitstream/123456789/13120/1/%d0%9f%d0%be%d1%81%d1%96%d0%b1%d0%bd%d0%b8%d...		0.57%
18	https://ep3.nuwm.edu.ua/28379/1/Diss_Yakovchuk.pdf		0.56%
19	https://mydisser.com/ua/catalog/view/13238.html		0.54%
20	http://pgp-journal.kiev.ua/archive/2020/4/44.pdf	65 джерел	0.54%

21	https://journal-nam.com.ua/index.php/journal/issue/download/29/48		0.53%
22	http://www.nvppp.in.ua/vip/2020/5/tom_2/5-2.pdf	34 джерела	0.53%
23	https://www.lvduvs.edu.ua/en/karta-dokumentiv/category/166-entrance-examination-programs.html?download=397	28 джерел	0.53%
24	http://elar.naiu.kiev.ua/bitstream/123456789/19553/5/dysert_kolodii_oa.pdf	17 джерел	0.49%
25	http://dspace.univd.edu.ua/xmlui/bitstream/handle/123456789/6689/Teoriia%20derzhavy%20i%20prava_pidruchnyk_KhNUVS...		0.49%
26	http://pa.stateandregions.zp.ua/archive/1_2017/1_2017.pdf	2 джерела	0.49%
27	http://www.philosophy.kiev.ua/uploads/editor/Files/Dny%20nauky/2015/DN_2015_V10.pdf		0.48%
28	https://www.cuspu.edu.ua/images/history/NW_students/zp_pravo/zb-pravo_17.11.2022.pdf		0.48%
29	https://lpnu.ua/sites/default/files/2020/pages/1864/081-pravodocx.pdf		0.48%
30	http://pravoisuspilstvo.org.ua/archive/2016/4_2016/part_1/4-1_2016.pdf		0.45%
31	http://pravoisuspilstvo.org.ua/archive/2016/3_2016/part_1/3-1_2016.pdf		0.45%
32	http://lsej.org.ua/4_2022/66.pdf		0.43%
33	http://elar.naiu.kiev.ua/bitstream/123456789/12957/3/%d0%94%d0%b8%d1%81%d0%b5%d1%80%d1%82%d0%b0%d1%86...		0.42%
34	https://essuir.sumdu.edu.ua/handle/123456789/77366		0.42%
35	http://shag.com.ua/robocha-programa-navchalenoyi-disciplini-teoriya-derjavi-ta-pr.html?page=4	3 джерела	0.4%
36	https://rep.dnuvs.ukr.education/server/api/core/bitstreams/193604d6-7066-484a-88e7-5d564cfa2b3/content		0.38%
37	http://oduvs.edu.ua/wp-content/uploads/2016/06/Disertatsiya_Gomon-Daryi-Olegivni.pdf	2 джерела	0.38%
38	http://www.philosophy.kiev.ua/uploads/editor/Files/Konferencii/%D0%9C%D0%B0%D1%82%D0%B5%D1%80%D1%96	15 джерел	0.37%
39	https://dduvs.in.ua/wp-content/uploads/files/Structure/library/student/nmm/0919/15.5.pdf		0.35%
40	http://elar.naiu.kiev.ua/bitstream/123456789/23897/1/%d0%9a%d0%a3%d0%a0%d0%a1%20%d0%9b%d0%95%d0%	18 джерел	0.35%
41	https://dduvs.in.ua/wp-content/uploads/files/Structure/library/student/nmm/0919/9.3.pdf		0.35%
42	http://uisr.org.ua/img/upload/files/uisr/3.2008/142-152.pdf		0.34%

43	http://dspace.onua.edu.ua/bitstream/handle/11300/24014/%D0%9D%D0%90%D0%A3%D0%9A%D0%9E%D0%92%D0%9	3 джерела	0.34%
44	https://www.stud24.ru/state-theory/vidi-form-derzhavnogo-poltichnogo-rezhimu/77901-245110-page2.html		0.34%
45	https://revolution.allbest.ru/law/01403311_0.html		0.34%
46	http://law.karazin.ua/resources/doks/prohrama_fakhovykh_vyprobuvan_do_aspirantury_081_pravo_2021.pdf	2 джерела	0.34%
47	https://vadnd.org.ua/app/uploads/2019/11/%D0%9F%D1%83%D0%B1%D0%BB%D1%96%D1%87%D0%BD%D0%B5-%D1%83...		0.32%
48	https://r.donnu.edu.ua/bitstream/123456789/657/1/%D0%A2%D0%9D%D0%A3_%D0%BF%D1%80%D0%B0%D0%B2%D0%BE_202...		0.32%
49	https://ur.snau.edu.ua/wp-content/uploads/2023/12/%D0%9E%D0%9A4.pdf	13 джерел	0.32%
50	http://www.lawbulletin.oduvs.od.ua/archive/2018/7_2018/part_1/7-1.pdf	2 джерела	0.32%
51	https://revolution.allbest.ru/law/01270346_0.html	3 джерела	0.29%
52	http://repository.mdu.in.ua/jspui/bitstream/123456789/2196/1/%D0%9A%D0%BE%D1%81%D1%82%D1%8E%D0%BA%20%D0...		0.29%
53	http://elar.naiu.kiev.ua/bitstream/123456789/18981/4/%D0%94%D0%B8%D1%81%D0%B5%D1%80%D1%82%D0%B0%D1%86...		0.29%
54	https://studgurtok.ucoz.ua/load/kursovi_roboti/deformacija_pravovoi_svidomosti_ponjattja_vidi_shljakhi_podolannja	15 джерел	0.29%
55	https://dspace.uzhnu.edu.ua/jspui/bitstream/lib/47492/1/%D0%9D%D0%B0%D0%B2%D1%87%D0%B0%D0%BB%D1%8C%D0...		0.29%
56	https://visnyk-juris-uzhnu.com/wp-content/uploads/2020/12/No.38-1.pdf		0.27%
57	http://www.jurnaluljuridic.in.ua/archive/2015/1/2015-1.pdf		0.27%
58	http://dspace.puet.edu.ua/bitstream/123456789/6822/1/7064-2485-PB.pdf		0.27%
59	http://lawbulletin.oduvs.od.ua/archive/2021/18/18_2021.pdf		0.27%
60	https://www.uzhnu.edu.ua/uk/infocentre/get/18108		0.27%
61	https://lpnu.ua/sites/default/files/2021/dissertation/8792/disertaciyna-robota-na-zdobuttya-naukovogo-stupenya-doktora-yuri...		0.27%
62	https://dspace.uzhnu.edu.ua/jspui/bitstream/lib/47488/1/%D0%9C%D0%B5%D1%82%D0%BE%D0%B4%D0%B8%D1%87	2 джерела	0.27%
63	http://dspace.tneu.edu.ua/bitstream/316497/23457/1/%D0%92%D0%B0%D1%80%D1%82%D0%BE%D0%B2%D0%BD	63 джерела	0.26%
64	http://idpnan.org.ua/files/naukovi_viddili_instyutyty/politika_pravo-i-vlada-v-svitli-pravovoyi-politologiyi_monografiya_.pdf		0.26%

65	https://old.lpnu.ua/sites/default/files/rada-phd/2020/15219/dysertaciyanzdobuttyanaukovogostepenyadoktorafilosofiyikoval...	0.26%
66	https://revolution.allbest.ru/law/00940798_0.html	3 джерела 0.19%
67	http://vestnik-pravo.mgu.od.ua/archive/juspradenc40/juspradenc40.pdf	5 джерел 0.19%
68	http://ep3.nuwm.edu.ua/19121/1/07-02-80%D0%9C.pdf	10 джерел 0.19%
69	https://skaz.com.ua/pravo/1950/index.html?page=2	5 джерел 0.18%
70	https://ua-referat.com/uploaded/ekonomikapolitikapravo-problemi-vzayemodiyi/index1.html	4 джерела 0.18%
71	http://dspace.univd.edu.ua/xmlui/bitstream/handle/123456789/3662/%d0%97%d0%b1%d1%96%d1%80%bd%d0%97	20 джерел 0.14%
72	http://refsmarket.org.ua/moreinfo.php?diplomID=59844	14 джерел 0.14%
73	https://dspace.library.khai.edu/xmlui/bitstream/handle/123456789/772/Golka_K_V.pdf?isAllowed=y&sequence=1	25 джерел 0.14%
74	https://lib.lntu.edu.ua/sites/default/files/2024-01/%D0%97%D0%B1%D1%96%D1%80%BD%D0%B8%D0%BA%20%1	8 джерел 0.14%
75	http://www.vmurol.com.ua/index.php?group=4&idd=us_publication&us_publication=527	2 джерела 0.13%
76	http://lib.pnu.edu.ua:8080/bitstream/123456789/17370/1/%d0%a0%d0%be%d0%b7%d0%b2%d0%b0%d0%b4%d0%be%d0%b...	0.13%